

Info

SANITAS

✚ Nr.9 - Iulie 2017 ✚

PUBLIȚAȚIE EDITATĂ SUB EGIDA
UNIUNII SINDICALE SANITAS BUCUREȘTI

București

**A apărut noua Lege
a salarizării. Bună, rea,
ne vom bate pentru fiecare
drept prevăzut în ea!**

10 ORGANIZATIA

De vorbă cu echipa de conducere a Sindicatului Sanitas din Spitalul Clinic „Prof. dr. Constantin Angelescu”

**În tot ceea ce facem,
fie în spital, fie la sindicat,
vorbim despre OAMENI:
despre pacienți și despre noi,
căci toți suntem OAMENI!**

În camera de gardă de la „Angelescu” am stat de vorbă cu două persoane care și-au împlinit nu numai cariera profesională și cea sindicală ci, practic, întreaga viață cu cea a spitalului – doamna Luminița Marghescu și doamna Mariana Hurducaș, asistente medicale și președinte, respectiv vicepreședinte ale Sindicatului Sanitas din Spitalul Clinic „Prof. dr. Constantin Angelescu”.

Povestesc cu atâta mândrie despre lăcașul de sănătate unde petrec mai multe ore din zi decât acasă, despre oamenii care s-au perindat – fie ei medici, fie pacienți, despre cei cu care lucrează în prezent, încât nu se poate să nu te întrebi care este, în sufletul lor, cea mai mare familie...

„Spitalul, din câte știm noi, este ridicat în perioada 1926 - 1930 de un doctor renumit, evreu, Leon Ghelester, care nu era la prima instituție medicală pe care o construia. La început, spitalul ăsta, care avea doar două etaje, era o clădire minuscule, frumoasă, elegantă, s-a numit „Iubirea de oameni”, la fel ca fundația pe care o conducea întemeietorul său. După câțiva ani, dr. Ghelester l-a donat de bunăvoie și nesilit de nimeni, statului român, cu dorința expresă ca să-și păstreze calitatea de spital și să deservească pe toți cei care-i calcă pragul, fără deosebire de nație sau de religie. Pe perioada cât au fost legionarii la conducere, a fost singurul spital din România care a acordat dreptul studenților evrei să facă practică. Altfel, aceștia nu ar fi avut nici o șansă să vadă, cu adevărat, cum este să lucrezi într-un spital...”, a povestit Mariana Hurducaș.

„De altfel, întregul cartier unde este spitalul a fost evreiesc; aici exista sinagogă, toate clădirile și casele din jur sunt case evreiești, unele atât de frumoase și valoroase ca arhitectură încât, ulterior, au fost declarate de patrimoniu. Dacă vă uitați, nici o casă nu seamănă cu alta. Se pare că acest spital avea și maternitate – se numea „Picătura de lapte”. Parcă te unge la suflet! După război, spitalul a fost preluat de regimul comunist, la început a fost preluat de sindicate, apoi a trecut la Guvern. Aici erau tratați angajații care lucrau în ministere, la radio, la televiziune, în presă, în domeniul culturii, la muzeu, la gospodăria de partid - dar de obicei oameni care ocupau funcții medii, până la cea de director. Ceilalți preferau să se ducă la celălalt spital, la Elias?” a completat Luminița Marghescu.

Își amintesc cu amărăciune de perioada în care celebrul „gest din mână” al „tovarășului” a văduvit spitalul de un corp

făcut ca spitalul să nu fie dărâmat cu totul. „Noi, ca spital, aveam și o adresabilitate foarte mare, aveam Salvare teritorială care deservea Bucureștiul și zona limitrofă! Puteam primi mult mai mulți pacienți căci, inițial, în afară de clădirea pe care o vedeți, mai era o clădire - vis-a-vis, unde e acum blocul de locuințe - unde era secția medicală 2, cu 60 de paturi. Acolo aveam cameră de gardă și punctul de unde porneau salvările. Și mai aveam zona administrativă, tot acolo, separat, în două case vechi. Iar în locul unde acum este parcare, era radiologia - aparatul de radiologie este încă acolo, dezafectat și îngropat, căci n-au putut să-l disloce din locul lui?” își amintește Mariana Hurducaș. „A venit Ceaușescu într-o zi și a dat așa din mână, și a zis: Clădirile astea să cadă! Și a căzut tot ce era în fața noastră. Și a vrut să dea și în partea cealaltă, adică aici unde ne aflăm acum, dar a intervenit un pacient care era internat la noi, era directorul unei publicații importante, a ieșit îmbrăcat în halat de spital, s-a salutat cu Dăscălescu – mâna dreaptă a lui Ceaușescu - și a spus: Datorită acestui spital, datorită acestor oameni eu trăiesc! Și așa a scăpat spitalul!”

Amândouă povestesc cu satisfacție despre personalitățile medicale care au lucrat aici sau au condus așezământul. „Directorul spitalului, dr. Gheorghe Rădulescu, reușise să coopteze în echipa spitalului, doctori cu renume - doctorul Bălăceanu-Stolnici pe neurologie, venea și consulta! Prof. Carp pe cardiologie! Dr. Popovici, care venea pe oncologie, oameni foarte buni și profesioniști de elită, care veneau la consulturile interdisciplinare...” își amintește Luminița Marghescu.

Recunoașterea profesională de care se bucura dr. Rădulescu, grija față de oameni, modul în care s-a zbatut pentru bunăstarea așezământului medical, pentru a-l dezvolta, au însemnat întotdeauna, pentru cei din spital, cu mult mai mult decât „eticheta politică” ulterioară... „Directorul de la momentul acela, dr. Gheorghe Rădulescu, era un om extraordinar, un profesionist. Absolviseră niște cursuri în America, pe hematologie și

pag.11

A fost cooptat în echipa de medici a lui Ceaușescu pe probleme de hematologie, era în Marea Adunare Națională și toate acestea au făcut ca acest spital să reziste, măcar această parte. Când partea de vis-a-vis a fost demolată, doctorul Rădulescu a avut grijă ca nici un angajat de acolo să nu rămână fără loc de muncă – i-a transferat fie în spital, în clădirea asta fie în Policlینica Dorobanți.”

Chiar redus la jumătate de politică aberantă de dinaintea de 1989, de reconstrucție a Capitalei, spitalul a continuat să ofere servicii medicale de calitate celor care îi treceau pragul. „Am fost, într-adevăr, o familie și îmi place să cred că cei mai mulți care lucrăm aici, avem încă același sentiment”, se destăinuie, parcă, Mariana Hurducaș.

Dar cele mai multe probleme actuale ale spitalului pleacă de la finanțarea insuficientă și de multe ori, spun cele două interlocutoare, venită foarte târziu. „Noi avem o singură sursă de venit și aceasta este de la Casa de Sănătate. Spre deosebire de alte spitale care au în spate Primăria, noi suntem ai Ministerului Justiției cărora le scapă printre degete niște bani, de obicei la sfârșit de an, când timpul este foarte scurt și tu, ca instituție nu mai poți, procedural, să parcurgi toate etapele de achiziție publică. Degeaba ni se spune: „Dacă nu reușiți să-i cheltuiți...! Sentimentul nostru, când participăm la ședințele Consiliului de Administrație, în calitate de lideri de sindicat, este că ministerului nu-i pasă de noi, suntem un fel de rudă săracă, pe care nu vrei să o vezi la masa de familie, dar nici nu poți să o renegi!” explică Luminița Marghescu.

Ca reprezentante ale organizației SANITAS din spital, cele două interlocutoare povestesc că eforturile lor de a obține anumite drepturi pentru angajații pe care îi reprezintă se lovesc tot de problema finanțării. „În 2010 ni s-au luat bonurile de masă, pe motiv că instituția a înregistrat arierate!

Dar care spital nu avea arierate? Am făcut tot felul de demersuri pentru a primi drepturile prevăzute de lege, solicitări formale, într-o audiență, memorii la ministere și, în final, am ajuns în instanță. Pe lângă acordarea tichetelor, am mai cerut o serie de drepturi lega de sporuri, pe care legea le prevedea, în schimb noi nu le primeam. Aici ne-au sprijinit foarte mult cei de la Uniunea Sanitas București – ne-au consiliat, ne-au pus la dispoziție avocat, ne-au inclus pe noi pe lista spitalelor în care se aplică prevederile Contractul Colectiv de Muncă. Unele procese le-am câștigat, am început să primim drepturile financiare pentru care am fost în litigiu. Unu cu întârziere – sunt sume pe care nici acum nu le-am recuperat altele la valoarea minimă prevăzută de lege... Între timp, și spitalul și-a micșorat arieratele... Și acum, tichetele de masă noi le primim în valoare de 10 lei/tichet, nu 15, cum permite noua lege. Ni se spune că permanent că nu avem bani! Dar, ca sindicat, ne zbat în continuare pentru membrii noștri.”, arată lidera de sindicat. „Sindicatul este vechi, din 1990, dar a funcționat cu fluctuații. Acum au început să se înscrie mai mulți în organizație, au văzut oamenii că sindicatul muncește, că le-a obținut felurite drepturi. Recent am avut alegeri, am refăcut Biroul, în ultima perioadă am avut 12 noi cereri de intrare în SANITAS.”

Statutul de membru SANITAS le-a permis angajaților din spital să participe la o serie de cursuri de formare profesională sau de perfecționare. Dincolo de faptul acumularea de credite EMC este o obligație profesională care se contorizează anual, aceste cursuri, destinate a medicilor și asistenților, cât și infirmierelor și altor angajați au dat posibilitatea doritorilor să fie la curent cu ceea ce este nou în branșă sau să obțină noi calificări. „Acum ani am folosit oportunitatea banilor europeni veniți prin POSDRU și am inclus personalul TESA și cel auxiliar în seriile de cur-

de îngrijiri bătrâni. Apoi am găsit alte facilități și am trimis doi medici, membri în sindicatul nostru, și au făcut cursuri de manager de proiect; am trimis două asistente cu diplomă universitară și au făcut cursuri de lectori. Apoi, tot prin sindicat, am organizat cursuri pentru infirmiere – atât parte teoretică, cât și practică – în cadrul unui alt proiect european. Pe de altă parte, prin Ordinul Asistenților am făcut cursuri de baby sitter, îngrijire bătrâni, îngrijire la domiciliu, cursuri de diabet – toate sunt benefice pentru ai noștri! Însă noi organizăm cursuri și în afara celor cu finanțare externă – cursuri de comunicare cu pacientul, de etică și deontologie profesională, de infecții nozocomiale... Având calitatea de lector – și eu, și colega mea – le derulăm aici, după orele de program. Practic, pentru membrii noștri de sindicat, îmbinăm activitatea de organizație cu facilitarea pregătirii profesionale, am văzut că este cel mai eficient.”, ne-a explicat Mariana Hurducaș.

”În felul acesta noi, ca organizație sindicală, vrem să devenim mai puternici, mai stabili, iar ca pregătire profesională, ne pregătim pentru etapele viitoare, când spitalul nostru va dezvolta servicii medicale suplimentare, iar adresabilitatea către pacienți va crește”, ne-au asigurat cele două interlocutoare.

(A consemnat Luminița Ciocan)

Biroul Executiv al Sindicatului SANITAS din Spitalul Clinic „Prof. dr. Constantin Angelescu”

Luminița Marghescu – președinte
Mariana Hurducaș – vicepreședinte
Gabriela Preda – casier
Iustina Botici - cenșor

